

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Разград, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анелия М. Йорданова
Членове: Атанас Д. Христов
Цветалина М. Дочева

при участието на секретаря Дияна Р. Георгиева
като разгледа докладваното от Атанас Д. Христов Въззивно гражданско дело
№ 20223300500006 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 258-273 ГПК.

С Решение № 580 от 03.11.2021 г. по гражданско дело № 20213330101513 по описа за 2021 година на РС - Разград, съдът е постановил следното:

*ПРЕКРАТЯВА гражданския брак, сключен между Е.Х. А.а, ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ж.к. "Орел", бл.18, вх.Б, ап.30 и А.Е.А., ЕГН ***** с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул. "Бузлуджа", №9 с акт за граждански брак №1/01.09.2007 г. в с.Киченица, общ.Разград поради ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЙСТВО на осн. чл.49 от СК по вина на А.Е.А., ЕГН *****.*

*ПРЕДОСТАВЯ упражняването на РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА по отношение на малолетното дете А.А.Е., ЕГН ***** на майката Е.Х. А.а, ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ж.к. "Орел", бл.18, вх.Б, ап.30 и определя местоживеенето на детето при нея, като на бащата А.Е.А., ЕГН ***** с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул. "Бузлуджа", №9 определя РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ с детето А.А.Е., ЕГН ***** всяка втора и четвърта седмица от месеца от 17,00 часа в петък до 19,00 часа в неделя и един месец през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката.*

*ПРЕДОСТАВЯ упражняването на РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА по отношение на малолетните деца Е.А.Е., ЕГН ***** и Е.А.Е., ЕГН ***** на бащата А.Е.А., ЕГН ***** с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул. "Бузлуджа", №9 и определя местоживеенето на двете деца при него, като на майката Е.Х. А.а, ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ж.к. "Орел", бл.18, вх.Б, ап.30 определя РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ с децата Е.А.Е., ЕГН ***** и Е. А.Е. ЕГН ***** всяка първа и трета седмица от месеца от 17,00 часа в петък до 19,00 часа в неделя с преспиване, както и едни месец през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на бащата.*

*ОСЪЖДА А.Е.А., ЕГН ***** с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул. "Бузлуджа", №9 ДА ЗАПЛАЩА на малолетното си дете А.А.Е., ЕГН ***** чрез нейната майка и законен представител Е.Х. А.а, ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ж.к. "Орел", бл.18, вх.Б, ап.30 ежесмесечна парична издръжка в размер на 200 лв. /двеста лева/, считано от влизане в сила на съдебното решение ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до настъпване на обстоятелства за нейното изменяване или прекратяване.*

*ОСЪЖДА Е.Х. А.а, ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ж.к. "Орел", бл.18, вх.Б, ап.30 ДА ЗАПЛАЩА на малолетните деца Е.А.Е., ЕГН ***** и Е.А.Е., ЕГН ***** чрез техния баща и законен представител А.Е.А., ЕГН ***** с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул. "Бузлуджа", №9 ежесмесечна парична издръжка в размер на 180 лв. /сто и осемдесет лева/ за първото и 165 лв. /сто шестдесет и пет лева/ за второто дете, считано от влизане в сила на съдебното решение ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до настъпване на обстоятелства за нейното изменяване или прекратяване.*

*ПОСТАНОВЯВА след прекратяването на брака Е.Х. А.а, ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ж.к. "Орел", бл.18, вх.Б, ап.30 да носи предбрачното си фамилно име И..*

*ОСЪЖДА А.Е.А., ЕГН ***** с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул. "Бузлуджа", №9 ДА ЗАПЛАТИ на Е.Х. А.а, ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ж.к. "Орел", бл.18, вх.Б, ап.30 сумата 625 лв. /шестстотин двадесет и пет лева/ за направените по делото разноски.*

*ОСЪЖДА А.Е.А., ЕГН ***** с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул. "Бузлуджа", №9 ДА ЗАПЛАТИ по сметка на РС Разград окончателна държавна такса за прекратяване на брака в размер на 50 лв. /петдесет лева/ и сумата 288 лв. /двеста осемдесет и осем лева/ държавна такса върху определения от съда размер на издръжката.*

*ОСЪЖДА Е.Х. А.а, ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ж.к. "Орел", бл.18, вх.Б, ап.30 ДА ЗАПЛАТИ по сметка на РС Разград сумата 496,80 лв. /четиристотин деветдесет и шест лева и осемдесет стотинки/ държавна такса върху определения от съда размер на издръжката.*

*ОПРЕДЕЛЯ по отношение на Е.Х. А.а, ЕГН ***** и А.Е.А., ЕГН ***** ползване на задължителни социални услуги за преодоляване на противоречията и недопускане въвличане на децата в международен конфликт.*

Недоволна от това решение в ЧАСТТА, в която е ПРЕДОСТАВЕНО упражняването на РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА и определено МЕСТОЖИВЕЕНЕТО по отношение на малолетните деца:

- Е.А.Е., ЕГН *****,
 - Е.А.Е., ЕГН *****,
- на бащата А.Е.А.,

останала жалбоподателката Е.Х. А.а /след прекратяването на брака – И./, която чрез пълномощника си адвокат Д.С. Д. от АК – Разград, го обжалва. В жалбата се правят оплаквания за неправилност и незаконосъобразност. Искане се от въззивния съд да отмени обжалвания съдебен акт, в тази му част, вместо което се постанови решение с което упражняването на родителските права относно горепосочените деца бъде предоставено на жалбоподателката при която да бъде определено и местоживеенето им, а бащата бъде осъден да заплаща на всяко едно от двете деца ежемесечна издръжка. Излага подробни съображения. Претендира разноски.

В срока по чл. 263, ал.1 ГПК, другата страна А.Е.А., чрез пълномощника си адвокат Е.И. С. от АК – Разград, е депозирала отговор на жалбата. Намира същата за неоснователна и моли обжалваното решение да бъде потвърдено в обжалваната част. Излага подробни съображения.

Недоволен от това решение в ЧАСТТА, в която е:

- ПРЕДОСТАВЕНО упражняването на РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА и определено МЕСТОЖИВЕЕНЕТО по отношение на малолетното дете А.А.Е., ЕГН ***** на майката Е.Х. А.а,

- ОПРЕДЕЛЕН по отношение на А.Е.А.. ползване на задължителни социални услуги за преодоляване на противоречията и недопускане въвличане на децата в международен конфликт,

- осъден А.Е.А.. ДА ЗАПЛАТИ на Е.Х. А.а сумата 625 лв. за направените по делото разноски, както и по сметка на РРС сумата от 288 лв. представляваща държавна такса върху определения от съда размер на дължимата от него издръжка,

останал жалбоподателят А.Е.А., който чрез пълномощника си адвокат Е.И. С. от АК – Разград, го обжалва. В жалбата се правят оплаквания за неправилност и незаконосъобразност. Искане се от въззивния съд да отмени обжалвания съдебен акт, тази му част и се постанови решение с което тази му част, вместо което се постанови решение с което упражняването на родителските права относно горепосоченото дете бъде предоставено на жалбоподателя при когото да бъде определено и местоживеенето му, както и се отхвърлят претенциите за разноски на насрещната страна. Излага

подробни съображения. Претендира разноски.

В срока по чл. 263, ал.1 ГПК, другата страна Е.Х. И., чрез пълномощника си адвокат Д.С. Д. от АК – Разград, е депозирала отговор на жалбата. Намира същата за неоснователна и моли обжалваното решение да бъде потвърдено в обжалваната част. Излага подробни съображения. Претендира разноски.

Разградският окръжен съд, като прецени приетите относими доказателства по делото и обсъди становищата и възраженията на страните, приема за установено следното:

Въззивните жалби са допустими. Подадени са в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, от страни, имащи правен интерес от обжалването, и са срещу подлежащ на въззивно обжалване акт, който е валиден като цяло и допустим в обжалваните му части.

В частта относно прекратяването на брака, вината, фамилното име на съпругата и окончателната държавна такса за прекратяване на брака, първоинстанционното решение е влязло в сила като необжалвано.

Решението се обжалва само в частта му относно чл. 59, ал.2 СК и чл. 138а, ал. 3 СК */ползване на социална услуга за преодоляване на противоречията и недопускане въвличане на децата в международен конфликт/*.

Решението е постановено при изяснена фактическа обстановка, която настоящият състав не намира за необходимо да преповтаря, а препраща към нея, съгласно възможността по чл. 272 ГПК. Въззивният съд ще обсъди само доказателствата, относими към спора на страните, пренесен във въззивното производство.

Във въззивното производство са приети: Удостоверение от Детска градина № 14 „Славейче“ – Разград, в което е посочено, че майката може веднага да запише там децата си Есиля и Е. поради наличие на свободни места; Договор за наем на недвижим имот от 24.11.2021г. в гр. Разград с наемател майката, извлечение от банкова сметка на майката; писмо от ОУ „Васил Левски“ Разград, в което е посочено, че майката е поискала децата Есиля и Е. да бъдат записани в I – клас за учебната 2023/2024г., но молбите са неоснователни, тъй като училището може да приема заявления за план прием само за предстоящата /т.е. 2022/2023г./, а не за по- следващата 2023/2024г.

Събраните във въззивното производство доказателства не водят до промяна във фактическата обстановка възприета от първата инстанция.

Настоящия съдебен състав счита, че при правилно установена фактическа обстановка, първоинстанционният съд е стигнал до погрешен извод, че са налице предпоставки за разделянето на децата.

При вземане на решението кой родител следва да упражнява родителските права, съдът следва да има предвид насоките дадени с Постановление № 1 от 12.XI.1974 г. по гр. д. № 3/74 г., Пленум на ВС.

Настоящият състав приема това и ще изкаже съображенията си по-долу. Според това ППВС решението следва да се основава на интересите на децата, преценени с оглед и на следните обстоятелства: - родителски качества; - полагане грижи и умения за възпитание; - подпомагане подготовката за придобиване знания, трудови навици и др.; - морални качества на родителя; - социално обкръжение и битови условия; - възраст и пол на децата; - привързаност между деца и родители и между децата; - помощ на трети лица и др. Не е задължително за съда желанието на детето и други лица от обкръжението му да живее с дадения родител. ППВС въвежда като изискване да се разделят децата, както едно се отглежда от единия родител, а другото-от другия по изключение. За да се постанови такова разделяне, е необходимо да са налице сериозно причини, като например голямата разлика във възрастта и липса на взаимни интереси и привързаност, продължително разделено живеене, напластена омраза спрямо единия родител и т. н.

Изхождайки именно от тези насоки при преценката кой от двамата родители следва да упражнява родителските права, съдът има предвид събраните по делото доказателства:

Най-напред следва да се отбележи, че и двамата родители изказват желание да упражняват родителските права, заявено от тях и лично в проведеното пред първоинстанционния съд изслушване на осн. чл. 59, ал. 6 от СК. Родителите на децата притежават и капацитета да го правят.

И двамата родители разполагат с добри битови възможности да отглеждат децата. Не се спори, че в дома на бащата в с. Киченица, където децата са живели и преди раздялата на родителите, са налице добри битови условия. Видно от показанията на свидетелката Икбаел Мехмедова /майка на ищцата/, ценени по реда на чл. 172 ГПК, е че и в наетия от ищцата апартамент в гр. Разград също са налице условия за отглеждане на децата.

И двамата родители работят и си осигуряват доходи, макар и в размер на, или малко над минималната за страната работна заплата. Месторабота и на двамата е в населено място различно от населеното място в което живеят /бащата живее в с. Киченица, а работи в с. Раковски, а майката живее в гр. Разград, а работи в с. Киченица/.

И двамата родители живеят със своите майки, които могат да им помагат при отглеждането на децата. Не се спори, че майката на бащата живее в същата къща, където е живяло семейството още преди раздялата, и където сега продължава да живее бащата с децата. Разпитана в качеството на свидетел майката на ищцата заявява, че ще живее при ищцата и ще я подпомага в грижите за децата. Съдът намира за недоказано възражението на ответника, че майката на ищцата се грижи за собствената си болна майка в друго населено място. Единственото доказателство за това, са показанията на сестрата на ответника – св. Алисе Енверова Али, която сочи, че от децата е чула, че майката на ищцата гледа болната си майка. Съдът намира, че тези показания, ценени по реда на чл. 172 ГПК, не са достатъчни за доказването на

това твърдение. Самата майка на ищцата, разпитана в качеството си на свидетел, сочи че няма болен човек за който да се грижи, а дори нейната майка я подпомага.

Не се установява още и това, че в обкръжението на родителите има лица, общуването с които би повлияло зле на възпитанието, което следва да получават децата.

Безспорно е, а и се установява от социалния Доклад от ДСП- Разград, че децата са привързани и към двамата си родители.

Не се спори, че голямото дете А., е ученичка в 7А клас в ОУ “Васил Левски“ в гр. Разград, като за да посещава училище ежедневно пътува с автобус от с. Киченица, където е дома на баща ѝ. Видно от приетия пред първоинстанционния съд Доклад от ДСП- Разград, същата е заявила пред социалните работници, че има желание да живее в града при майка си. Желаете и да продължи обучението си в ПГПЧЕ „Екзарх Йосиф“ гр. Разград, паралелка „Английски и немски език“. При изслушването ѝ по реда на чл. 15, ал.1 ЗЗДет., същата е изразила съжаление, че не може да посещава частни уроци, тъй като „няма кой да я води“. Социалните работници са сочили и че е ходила на гимнастика, но баща ѝ я отписал. Заплашил я, че ще я запише в училището в с. Киченица, където тя обаче не искала да учи.

Настоящия съдебен състав споделя извода на първоинстанционния съд, че тъй като А. посещава училище в гр. Разград, то упражняването на родителските права по отношение на това дете следва да бъде предоставено на майката, която също живее в гр. Разград. Така детето няма да има нужда ежедневно да пътува между населеното място в което живее и населеното място в което учи. Ще може да посещава и частни уроци, които поради ежедневното ѝ пътуване в момента ѝ е невъзможно, тъй като няма кой да я води. В гр. Разград ще има възможност и за извънкласни занимания, като желаната от нея гимнастика. Следва да се отбележи, че детето също желае да учи в гр. Разград, а не в с. Киченица, както и желае да продължи обучението си след 7 –ми клас в ПГПЧЕ „Екзарх Йосиф“ гр. Разград, паралелка „Английски и немски език“.

Както вече се посочи, горепосоченото ППВС въвежда като изискване да се разделят децата, както едно се отглежда от единия родител, а другото-от другия по изключение. За да се постанови такова разделяне, е необходимо да са налице сериозни причини, като например голямата разлика във възрастта и липса на взаимни интереси и привързаност, продължително разделено живеене, напластена омраза спрямо единия родител и т. н. Настоящият съдебен състав намира, че по делото не са налице такива сериозни причини. Ето защо, такова разделяне не следва да бъде постановявано. Поради гореизложеното, упражняването на родителските права по отношение на децата Е. и Е. следва да бъде предоставено също на майката, при която да бъде определено и местоживеенето им. Следва да се подчертае, че видно от приобщеното във въззивното производство Удостоверение от Детска градина

№ 14 „Славейче“ – Разград, е че майката може веднага да ги запише там поради наличие на свободни места.

С оглед всичко изложено дотук, обжалваното решение на районния съд в частите, в които се е произнесъл по въпросите по чл. 59, ал. 2 от СК – относно упражняването на родителските права и местоживеенето на децата Е. и Елисия, следва да бъде отменено, като се предостави упражняването на родителските права по отношение на тези деца на майката, при която децата да живеят. Решението следва да се потвърди, в частта с която упражняването на родителските права по отношение на детето А. е предоставено на майката и местоживеенето му е определено при нея.

С оглед това, че упражняването на родителските права по отношение на децата е предоставено на майката, на бащата следва да бъде предоставен режим на лични отношения с тях.

За запазване на добрата емоционална привързаност на децата към бащата настоящата инстанция намира за подходящ следния режим на лични отношения на бащата с трите деца: Бащата има право да вижда и взима децата всеки първи, трети и пети петък, събота и неделя на месеца /ако има такива/ от 17,00 часа в петък до 19,00 часа в неделя и един месец през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, като бащата ще взема и ще връща децата в дома на майката. Ето защо, първоинстанционното решение следва да бъде отменено и в частта му относно РЛО.

След като родителските права по отношение на децата следва да се упражняват от майката, бащата следва да бъде осъден да им заплаща издръжка.

Относно издръжката на детето А..

Настоящия състав изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд, на осн. чл. 272 ГПК. Съдът намира, че предвид доходите на родителите, които са около минималната работна заплата, както и предвид нуждите на детето, необходимата сума за месечната издръжка на детето възлиза на сумата от 400 лв., като всеки един от родителите следва да осигури половината то тази сума.

Относно издръжката на децата Е. и Е..

Съдът намира, че необходимата сума за месечната издръжка на всяко едно от тези деца възлиза на сумата от 360 лв., като всеки един от родителите следва да осигури половината от тази сума.

Съдът отчете и обстоятелството, че видно от представените във въззивното производство от майката нейни банкови извлечения, е че същата получава от ДСП - Разград месечно сумата от 195 лв. представляващи месечни помощи за децата, на осн. чл. 7, ал.1 Закон за семейни помощи за деца.

По жалбата на А.Е.А., срещу решението в частта с която е

определено по отношение на същия ползване на задължителни социални услуги за преодоляване на противоречията и недопускане въвличане на децата в международителски конфликт, на осн. чл. 138, ал.3 СК.

Съдът намира жалбата за неоснователна. В социалния доклад на ДСП-Разград изрично е предложено съдът с решението си да определи ползване на задължителни социални услуги от родителите, за преодоляване на противоречията и недопускане въвличане на децата в международителски конфликт, на осн. чл. 138а, ал.3 СК. Настоящия съдебен състав намира, в тази му част решението за правилно, поради което препраща към мотивите на първоинстанционния съд, на осн. чл. 272 ГПК. С оглед установените влошени отношения между родителите, съдът намира че ползването на тези услуги е в интерес както на страните, така и на децата.

По жалбата на А.Е.А., срещу решението в частта с която е осъден да заплати разноските на насрецината страна в пълния размер от 625 лв., както и по сметка на РРС държавна такса от 288 лв. върху дължимата издръжка.

С оглед разпоредбата на чл. 329, ал.1, изр.1, пр.1 ГПК, съдебните разноски по брачните дела се възлагат върху виновния съпруг. Ето защо, предвид прекратяването на брака по вина на съпруга, то същият правилно е осъден да заплати разноските сторени от съпругата. Правилно е осъден да заплати по сметка на РРС и дължимата държавна такса върху присъдената издръжка. Ето защо, в тази му част решението също следва да бъде потвърдено.

Първоинстанционното решение в частта, в която майката е осъдена да заплати по сметка на РРС сумата от 496.80 лева, представляваща държавна такса върху определената в полза на децата издръжка, следва да се отмени. Бащата следва се осъди да заплати държавна такса в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Разград, върху присъдената издръжка полза на децата Е. и Есиля в размер на 518.40 лева, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, вр. чл. 69, ал.1, т. 7 ГПК и чл. 1, предл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Относно държавната такса за служебно издаване на изпълнителен лист:

Съгласно чл. 405, ал.6 ГПК: „За присъдени суми в полза на държавата съдът издава служебно изпълнителен лист”.

Съгласно чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс: *„По молба за издаване на изпълнителен лист, както и в случаите на служебно издаване на такъв, се събира такса 5 лв.”.*

Ето защо, на основание чл. 405, ал. 6 ГПК във вр. чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, бащата следва да бъде осъден да заплати и държавна такса от 5 лв., в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

По разноските във въззивното производство съдът приема следното:

И двамата жалбоподатели претендират присъждане на направените във въззивното производство разноски.

С оглед изхода на спора, на осн. чл. 329, ал. 2 изр. 2 в. вр. с чл. 78, ал. 1 ГПК, се явява основателна претенцията за разноски на ЕМ. Х. ИС., чиято претенция съобразно представения списък по чл. 80 ГПК е в размер на 848.40 лв. От тях 248.40 лв. са за заплатена държавна такса за въззивно обжалване и 600 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение. Вж. и Определение № 260066 от 5.02.2021 г. на ВнаС по в. ч. гр. д. № 54/2021 г.

С оглед изхода на спора, искането за присъждане на разноски на А.Е.А.. се явява неоснователно, на осн. чл. 329, ал. 2 изр. 2 в. в. с чл. 78, ал. 3 ГПК.

Така мотивиран, съдът, на осн. чл. 271, ал.1 ГПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 580 от 03.11.2021 г. по гражданско дело № 20213330101513 по описа за 2021 година на РС - Разград, в частите, в които е:

- предоставено упражняването на родителските права по отношение на родените от брака деца Е.А.Е., ЕГН ***** и Е.А.Е., ЕГН ***** на техния баща А.Е.А., ЕГН ***** и е определено местоживеенето на децата при бащата,

- определен е режим на лични отношения на майката Е.Х. А.а, ЕГН ***** с децата Е.А.Е. и Е.А.Е.,

- майката Е.Х. А.а е осъдена да заплаща на децата месечна издръжка в размер на 180 лева за детето Е. и 165 лв. за детето Е., считано от влизане в сила на решението ведно със законната лиха за всяка просрочена вноска, до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване,

- определен следния режим на лични отношения на бащата А.Е.А.. с детето А.А.Е.: всяка втора и четвърта седмица от месеца от 17,00 часа в петък до 19,00 часа в неделя и един месец през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката,

- Е.Х. А.а е осъдена да заплати по сметка на РС – Разград сумата от 496.80 лева, представляваща държавна такса върху издръжката на децата,

и вместо него ПОСТАНОВИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на децата Е.А.Е., ЕГН ***** и Е.А.Е., ЕГН *****, на майката ЕМ. Х. ИС., ЕГН *****, при която определя местоживенето им.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата А.Е.А., ЕГН *****, с децата А.А.Е., ЕГН *****, Е.А.Е., ЕГН ***** и

Е.А.Е., ЕГН *****, както следва:

Бащата има право да вижда и взима децата всеки първи, трети и пети петък, събота и неделя на месеца /ако има такива/ от 17,00 часа в петък до 19,00 часа в неделя и един месец през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, като бащата ще взема и ще връща децата в дома на майката.

ОСЪЖДА А.Е.А., ЕГН *****, с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул.“Бузлуджа“, №9, да заплаща на малолетните си деца Е.А.Е., ЕГН ***** и Е.А.Е., ЕГН *****, действащо чрез тяхната майка и законен представител ЕМ. Х. ИС., ЕГН ***** с адрес гр. Разград, ж.к.“Орел“, бл.18, вх.Б, ап.30, месечна издръжка в размер на **180.00 (сто и осемдесет) лева, за всяко едно от двете деца**, считано от влизане в сила на съдебното решение до настъпване на законна причина, изменяща размера ѝ или прекратяваща издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума до окончателното ѝ изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 580 от 03.11.2021 г. по гражданско дело № 20213330101513 по описа за 2021 година на РС - Разград, в частта с която е:

- предоставено упражняването на РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА по отношение на малолетното дете А.А.Е., ЕГН ***** на майката Е.Х. А.а, ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ж.к.“Орел“, бл.18, вх.Б, ап.30 и е определено местоживеенето на детето при майката,

- А.Е.А., е осъден да заплаща на малолетното си дете А.А.Е., чрез нейната майка и законен представител Е.Х. А.а, ежесечна парична издръжка в размер на 200 лв. /двеста лева/, считано от влизане в сила на съдебното решение ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до настъпване на обстоятелства за нейното изменяване или прекратяване,

- А.Е.А.. е осъден да заплати по сметка на РС Разград сумата 288 лв. /двеста осемдесет и осем лева/ държавна такса върху определения от съда размер на издръжката за детето А.А.Е.,

- А.Е.А., е осъден да заплати на Е.Х. А.а, сумата 625 лв. /шестстотин двадесет и пет лева/ за направените по делото разноси.,

- е определено по отношение на А.Е.А.. ползване на задължителни социални услуги за преодоляване на противоречията и недопускане въвличане на децата в международен конфликт, на осн. чл. 138, ал.3 СК

Решение № 580 от 03.11.2021 г. по гражданско дело № 20213330101513 по описа за 2021 година на РС – Разград, като необжалвано е влязло в сила в частта досежно прекратяването на брака, вината, фамилното име на съпругата, в частта в която е определен по отношение на Е.Х. А.а /след прекратяването на брака – И./, ЕГН ***** ползване на задължителни социални услуги за преодоляване на противоречията и недопускане въвличане на децата в международен конфликт, на осн. чл. 138, ал.3 СК, и

в частта относно окончателната държавна такса за прекратяването на брака.

ОСЪЖДА А.Е.А., ЕГН ***** с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул.“Бузлуджа“, №9, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Разград сумите:

- **518.40 лева /петстотин и осемнадесет лева и четиридесет стотинки/**, представляваща дължима държавна такса върху определения от съда размер на издръжката на децата Е.А.Е. и Е.А.Е., на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК, вр. чл. 69, ал.1, т. 7 ГПК и чл. 1, предл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК,

- **5 лева /пет лева/**, представляваща държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист, на осн. чл. 405, ал. 6 ГПК във вр. чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс.

ОСЪЖДА А.Е.А., ЕГН ***** с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул.“Бузлуджа“, №9 **ДА ЗАПЛАТИ** на Е.Х. И., ЕГН ***** с адрес гр.Разград, ж.к.“Орел“, бл.18, вх.Б, ап.30 сумата **848.40 лв. /осемстотин четиридесет и осем лева и четиридесет стотинки/** за направените разноси във въззивното производство, на осн. чл. 329, ал. 2 изр. 2 в. в. с чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А.Е.А., ЕГН ***** с адрес с.Киченица, общ.Разград, ул.“Бузлуджа“, №9 за присъждане на разноси във въззивното производство, като неоснователно, на осн. чл. 329, ал. 2 изр. 2 в. в. с чл. 78, ал. 3 ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните, на осн. чл. 7, ал.2 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____